ΔΡ04| ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ Β΄

2020 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/δρ04-περι-προσευχησ-β΄/

Πρωταρχικό θέμα, που είναι η αρχή, το Α και το Ω της πνευματικής πορείας, είναι η Προσευχή. Θα μου πείτε, ίσως, ότι γνωρίζετε να προσεύχεστε, ότι όλοι ανεξαιρέτως αποτείνεστε στον Πατέρα - Θεό, στην Τριαδική Θεότητα, στη Θεία Μητέρα με διάφορους τρόπους. Δεν αμφισβητώ την επαφή σας με το Θείο, δεν αμφισβητώ τη συνομιλία σας με το Θείο, όμως θέλω να κατανοήσετε, ότι υπάρχουν διάφορα στάδια προσευχής. Υπάρχουν διάφορα σκαλοπάτια, που παρέχουν το καθένα κι ένα ιδιαίτερο κλειδί, που ξεκλειδώνει μια πόρτα, εμφανίζει ένα Νόμο και τον ενεργοποιεί.

Η προσευχή είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος έρχεται σ’ επαφή με το Θεό, συνομιλεί με Αυτόν, παίρνει οδηγίες, κατευθύνεται, ενδυναμώνεται, αποκτά Φως.

Γι’ αυτό είναι απαραίτητο ο άνθρωπος να κατέχει απόλυτα το πρωταρχικό αυτό θέμα, που θα τον βοηθήσει ν’ ανέβει τα σκαλιά της ανόδου, θα τον βοηθήσει να εξελίξει την Πνευματική του υπόσταση.

Ο Κύριος, όταν βρισκόταν στη γη, προσευχόταν, παρόλο που ο ίδιος ήταν Θεός και που κάθε λόγος Του ήταν άμεσα μία προσευχή, καθ’ όλο το διάστημα της πορείας Του, προσευχόταν στον Πατέρα Του και κατέδειξε μ’ αυτόν τον τρόπο την ανάγκη της προσευχής.

Ολόκληρο το ΙΖ΄ κεφάλαιο του Ιωάννη είναι μια προσευχή του Κυρίου, μια προσευχή για τους μαθητές Του, αρχικά για το έργο που είχαν αναλάβει, αλλά επεκτείνεται και για ολόκληρο τον κόσμο. Και σε πολλά άλλα Ευαγγελικά κομμάτια, βλέπουμε τον Κύριο να προσεύχεται και να συνιστά και στους μαθητές Του να προσεύχονται.

Η προσευχή δεν είναι ένα θέμα απλό, όσο φαίνεται ίσως, δεν είναι η διατύπωση ορισμένων λόγων - φράσεων, σκέψεων και συλλογισμών. Η προσευχή είναι η εξωτερίκευση των ποιοτήτων του «Είναι» του ανθρώπου, είναι η εξωτερίκευση της Αγάπης, των δονήσεων, η εξωτερίκευση του Φωτός, αλλά και ταυτόχρονα το κλειδί που έλκει το Φως στην Πνευματική υπόσταση, και για

ολόκληρο τον Κόσμο.

Η Θεία Δημιουργία, που είναι τέλεια, διέπεται από Νόμους, Νόμους αναλλοίωτους. Αυτοί οι Νόμοι πρέπει από τον άνθρωπο να υποκινηθούν. Η Αγάπη, το Έλεος του Θεού και άλλοι Πνευματικοί Νόμοι, Πνευματικές λειτουργίες, πρέπει να υποκινηθούν με τον ανθρώπινο λόγο, με την ενεργοποίηση της ανθρώπινης υπόστασης.

Η προσευχή με τη δύναμη του λόγου, με τη δύναμη των δονήσεων πλήττει κάθε φορά ορισμένα πλήκτρα και κινεί Νόμους. Γι' αυτό είναι απαραίτητο η προσευχή καθημερινά να γίνεται όχι μόνο για έλξη βοήθειας από το Θεό, αλλά και για εξάσκηση, για να γίνονται βήματα ανόδου.

Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι, με τους οποίους ο άνθρωπος μπορεί να προσευχηθεί. Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να προσεύχεται συνεχώς και, στην ουσία, να μην κάνει τίποτα. Δηλαδή, η προσευχή του να μην έχει ισχύ, να μην είναι νόμιμη, να μη διακατέχεται από αγάπη, να μην έχει δονήσεις υψηλές, που είναι απαραίτητες για να εξακοντίσουν την προσευχή ως τη Θεία Πηγή της εκπόρευσης του ανθρώπου. Όταν ο άνθρωπος ξεκινά την προσπάθειά του για προσευχή, πρέπει ενσυνείδητα να έχει όχι μόνο πίστη προς το Θεό, στον οποίο θα μιλήσει, όχι μόνο πίστη ότι η φωνή του εισακούεται, αλλά και πίστη ότι έχει την ικανότητα να κάνει αυτή τη συνομιλία, να πραγματοποιήσει την Πνευματική αυτή επαφή με το Θείο. Είναι απαραίτητο να γνωρίζει ενσυνείδητα, ότι πρέπει να διακατέχεται από αγάπη και να εναρμονίζει όσο το δυνατόν τις σκέψεις του με το Θείο Φως, με την πανταχού παρούσα Θεία Παρουσία, στην οποία θ' απευθυνθεί, την οποία θα επικαλεστεί, θα δοξολογήσει, θα ικετεύσει.

Όταν τοποθετηθεί έτσι, τότε η προσευχή του όσο απλή κι αν είναι, όσο λιτά νοήματα κι αν έχει και πολλές φορές όχι ολοκληρωμένα, φτάνει κατευθείαν στο Θεό, γιατί έχει τη δύναμη να φτάσει.

Εξάλλου, πρέπει ο άνθρωπος να γνωρίζει ότι στην προσευχή του δεν χρειάζονται τα ρητορικά σχήματα, ούτε οι εκφράσεις οι δύσκολες, οι πολυσύνθετες, οι εντυπωσιακές. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα η προσευχή του Τελώνη, που ήταν τρεις κουβέντες: «Ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Και όμως υπήρξε η δικαίωση, γιατί ήταν προσευχή πραγματική, γιατί δεν υπήρχαν γήινες προσμείξεις, δεν υπήρχαν υλικά στοιχεία μέσα σ' αυτή τη δέηση, αλλά μόνον ο Πνευματικός πόθος, η επιθυμία για συγχώρεση και μεταλλαγή.

Ο άνθρωπος πρέπει να εμμένει στην προσευχή του, γιατί απ’ αυτήν διδάσκεται. Διδάσκεται τον τρόπο με τον οποίο πρέπει ν’ απευθύνεται στη Θεία Αρχή του, διδάσκεται τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να υποκινεί τους Θείους Νόμους. Οι αιτήσεις του, που πολλές φορές κάνει, κινούν ένα πλήκτρο κι αμέσως εμφανίζεται το ανάλογο αποτέλεσμα, όμως ο άνθρωπος, για να το συνειδητοποιήσει αυτό, πρέπει ν’ αποκτήσει έμπρακτη γνώση, να πάρει την εμπειρία από μόνος του, να δει τη δύναμή του.

Πρέπει να καταλάβει, ότι η προσευχή είναι το κλειδί, που μπορεί να του ανοίξει την πρώτη πόρτα της εισόδου του στην Πνευματική πορεία, αλλά ταυτόχρονα και την τελευταία πόρτα της ένωσης με το Θεό. Η προσευχή έχει διάφορα στάδια, αρχίζει από το πρώτο, το πιο χαμηλό, που είναι η προσπάθεια να επανασυνδέσει ο άνθρωπος την επαφή του με το Θεό, να ξαναμιλήσει στον Πατέρα του, να ξανανιώσει μέσα του τη Θεία εξάρτηση, τη Θεία επαφή, τη Θεία Καθοδήγηση. Συνεχίζει με την εύρεση ενός ιδιαίτερου δρόμου, ενός προσωπικού καναλιού, μέσω του οποίου θα επικοινωνεί ο ίδιος με τον Πατέρα και μέσω του οποίου θα εκλεπτύνεται συνεχώς και θ’ ανέρχεται, θα κρούει συνεχώς υψηλότερα πλήκτρα, που βρίσκονται σε υψηλότερα πεδία, και θ’ αποκτά ταυτόχρονα περισσότερη αγάπη, περισσότερο Φως, ως συνέπεια της ανόδου της προσευχής του.

Σ’ αυτό το στάδιο ο άνθρωπος πρέπει πραγματικά να καταβάλει μεγάλες προσπάθειες, σ’ αυτό το στάδιο πρέπει να ενεργοποιήσει όλο τον Πνευματικό μηχανισμό του, για να μπορέσει ν’ ανέλθει και υψηλότερα. Πρέπει να μελετήσει τους Θείους Νόμους, πρέπει να τους εφαρμόσει, όχι μόνο κατά την ώρα που προσεύχεται, αλλά σε όλη τη ζωή του, γιατί αλλιώς παρουσιάζεται υποκριτής ενώπιον του Θεού.

Σ’ αυτό το στάδιο πρέπει να προσπαθήσει να βρει μέσα από τις γνώμες, οι οποίες επικρατούν εντός του και συγκρούονται, τη Θεία Γνώμη, να την ακούσει και να προσαρμοστεί σ’ αυτήν, να προσαρμοστεί σταδιακά κατ’ αρχήν, αφαιρώντας κάθε στοιχείο από το «εγώ» του, και ολοκληρωτικά αργότερα, έχοντας υποτάξει το «εγώ», έχοντας εξαφανίσει το «εγώ» του.

Αν δεν γίνει αυτό, τότε το κλειδί που πήρε στα χέρια του παραμένει αχρησιμοποίητο, δεν του ανοίγει κανέναν καινούριο δρόμο, δεν τον βοηθά σε καμιά πορεία Πνευματική. Σ’ αυτό θα φταίει η ελεύθερη βούλησή του, που τον απομακρύνει από το Θεό και πάλι, γιατί ένα είδος απομάκρυνσης είναι η αχρηστία του κλειδιού.

Ο άνθρωπος καλείται να γίνει ο Συγκυβερνήτης του Απείρου Σύμπαντος. Καλείται να γίνει ένα με το Θεό και μέσα από τη Θεότητα αυτή ν’ αντλεί δυνάμεις και να ενεργεί με Εξουσία στ’ Άπειρα Σύμπαντα. Τώρα όμως που ο άνθρωπος βρίσκεται στη γη, σας ρωτώ: Με ποιον τρόπο θα λάβει αυτή την Εξουσία, που ο Θεός θέλει να του δώσει; Με ποιον τρόπο θα μπορέσει αυτή την Εξουσία και τη Χάρη να την ενεργοποιήσει; Με ποιον τρόπο θα μπορέσει να φέρει θετικά αποτελέσματα, να διευκολύνει όλη την ανθρωπότητα με την Εξουσία και τη Χάρη που του δόθηκε;

Η προσευχή, σκοπό έχει να φτάσει τον άνθρωπο στο σημείο, ενώ βρίσκεται στη γη, να ενεργεί σε πλήρη ταύτιση με το Θείο, σε πλήρη ένωση μ’ Αυτό, δηλαδή, να μεταφέρει το Λόγο του Θεού, κι όταν λέω το Λόγο του Θεού, εννοώ φυσικά και τις Θείες δονήσεις και τη Θεία Αγάπη και το Άπλετο Φως, που ο Λόγος του Θεού μεταφέρει. Αυτός είναι ο προορισμός της προσευχής, αυτή είναι η τελική κατάληξη της προσευχής: η συνεργασία ανθρώπου - Θεού σε απόλυτη ταύτιση και απόλυτη ένωση – η αφομοίωση του ανθρώπινου λόγου από τον Θεϊκό και η εκδήλωση του Θεϊκού Λόγου σε όλη του την πληρότητα και σε όλη του την έκταση. Αυτό που ίσως σας φαίνεται απλό, γιατί δεν έχετε συνειδητοποιήσει την έκτασή του, σημαίνει ότι ο λόγος του ανθρώπου, που πλέον βέβαια θα είναι Θεϊκός, θα μπορεί άμεσα να ενεργεί σε καταστάσεις και να τις μεταβάλλει, να τις μετατρέπει σύμφωνα με τη Μία Θέληση του Θεού.

Μα πώς αλλιώς θα γίνει και η μεταλλαγή των δονήσεων της γης, πώς αλλιώς θα γίνει και ο αναβιβασμός της γης, αν ο λόγος του ανθρώπου δεν συντονιστεί με το Θείο, αν ο λόγος του ανθρώπου δεν έλξει και δεν επιφέρει τις μεταβολές, τις μεταλλαγές και τις μετουσιώσεις της ύλης, που αποτελούν όχι μόνο τη γη, αλλά και το σκήνωμά του και την ατμόσφαιρα γύρω από τη γη;

Είναι μεγάλη η δωρεά της προσευχής, μεγάλη η σημασία της, μεγάλη η έκτασή της, γιατί εφόσον ο άνθρωπος εξέπεσε και έφτασε στη γη, πρέπει από τη γη να ενεργήσει, από τη γη να εκδηλωθεί, για να μπορέσει και πάλι ν’ ανέλθει. Και εφόσον την εποχή αυτή οι Πνευματικές υποστάσεις οι εξελιγμένες, αλλά και όσες θα εξελιχθούν, ορίζεται από το Θείο Θέλημα να κυοφορήσουν εντός τους Λόγο - Χριστό και να ταυτιστούν μαζί Του, είναι φυσικό και η προσευχή να γίνει Λόγος Κυρίου, Λόγος Θεού, να γίνει μια Θεουργική προσευχή, που δεν θα έχει ανάγκη από τη συμπαράσταση καμιάς ανθρώπινης γνώμης, γιατί θα εκτελεί τη Γνώμη του Θεού.

Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος σας, όταν προσεύχεστε, να φτάσετε στο σημείο της Θεουργικής προσευχής. Δεν έχει σημασία πόσο μακρινό μπορεί να είναι αυτό, δεν έχει σημασία μετά από πόσο καιρό θα μπορέσετε να το φτάσετε, σημασία έχει να το θέσετε σαν στόχο, σημασία έχει να εγκολπωθείτε μέσα σας ότι είναι δυνατόν να γίνει αυτό, ν' ανοίξετε τους ορίζοντές σας και να πείτε: Ναι, η Θεία Χάρη, το Θείο Έλεος, η Θεία Αγάπη παρέχουν το δικαίωμα στον άνθρωπο αυτή την εποχή να γίνει Θεουργός. Από τη γη και από το στόμα του ν' ακούγεται η Θεία Βουλή και να επηρεάζει τις καταστάσεις, τα γεγονότα, την εξέλιξη του πλανήτη. Αν δεν θέσετε αυτό σαν στόχο σας, αν δεν ανοίξετε τα όριά σας, αν δεν πετάξετε τους περιορισμούς σας και τα πλαίσια που μπορεί να έχετε θέσει, τότε σίγουρα ποτέ δεν θα μπορέσετε, όχι μόνο σ' αυτή τη ζωή, αλλά και σ' άλλες, να φτάσετε σ' αυτό το σημείο.

Θα παραμείνετε πάντοτε στο στάδιο της απλής προσευχής, της προσευχής που μπορεί να έλξει μία βοήθεια, που μπορεί να έλξει Φως, που μπορεί να έλξει προστασία, που μπορεί να δείξει μια κατεύθυνση Πνευματική, δεν μπορεί όμως ουσιαστικά να προσφέρει Αγάπη, ουσιαστικά να προσφέρει Φως, ουσιαστικά να προσφέρει Έλεος σε όλη την ανθρωπότητα.

Και η ανθρωπότητα την περίοδο αυτή χρειάζεται το Έλεος, χρειάζεται το Φως, χρειάζεται τη Θεία Αγάπη, και ο άνθρωπος βρίσκεται σε άγνοια, τα πλήθη των ανθρώπων βρίσκονται στο σκοτάδι και δεν γνωρίζει η κάθε Πνευματική υπόσταση από μόνη της να έλξει το ανάλογο φως. Γι' αυτό χρειάζονται πνεύματα εδραιωμένα, πνεύματα ενσυνείδητα, πνεύματα εξελιγμένα, που έχουν κάνει βήματα, που έχουν υπευθυνότητα, που γνωρίζουν την εξάρτησή τους με το Θείο, που γνωρίζουν άμεσα τη Θέληση του Θείου, να έλξουν το Φως και την Αγάπη σε μεγαλύτερη ποσότητα, για όλη την ανθρωπότητα, και να μιλήσουν σε όλη την ανθρωπότητα, να υποδείξουν τον τρόπο με τον οποίο θα κάνει και αυτή την προσπάθειά της και θα μπορέσει να έλξει ο κάθε άνθρωπος ατομικά Φως, να εξαλείψει ο κάθε άνθρωπος ατομικά τα λάθη του.

Μέχρι τότε η Αγάπη του Θεού προετοιμάζει ορισμένους ανθρώπους, για να μπορέσουν να βοηθήσουν το σύνολο, που η εκπαίδευσή τους τους επιτρέπει να φτάσουν στο σημείο της Θεουργίας, να φτάσουν στο σημείο της απόλυτης ταύτισης Θεού και ανθρώπου, της απόλυτης εξαφάνισης του ανθρώπινου «εγώ», της απόλυτης εξαφάνισης των ανθρώπινων στοιχείων.

Είναι απόλυτη ανάγκη να κατανοήσετε, ότι αυτός είναι ο προορισμός σας: η απόλυτη εξαφάνιση

του «εγώ», η απόλυτη εξαφάνιση του ανθρώπου. Δεν πρέπει να υπάρχετε ως όνομα, δεν πρέπει να υπάρχετε ως επάγγελμα, ως θέση μέσα στην Κοινωνία.

Πρέπει να υπάρχετε μόνον ως πνεύμα, που έχει θέση δίπλα στο Θεό και που έχει υποχρέωση απέναντι στο Θεό, αλλά και απέναντι στον άνθρωπο, να προσφέρει, να μιλήσει, να διδάξει, ν' ανασύρει από το σκοτάδι τις ανθρώπινες υποστάσεις και να τις οδηγήσει στο Φως. Μην πλανάσθε, νομίζοντας ότι έχετε φτάσει σ' ένα σημείο Πνευματικό υψηλό, ότι πραγματικά προσφέρετε. Συγκρίνετε τον εαυτό σας με τον Κύριο, τον εκδηλωμένο Θεό, και τότε θα δείτε, ότι ακόμα στην αρχή της αρχής βρίσκεστε, στην αφετηρία μιας προσφοράς, ότι ακόμα υπολογίζετε και λέτε, «εγώ πρόσφερα τόσα» ή «έκανα τόσα πράγματα, ας κάνει και κάποιος άλλος», και αυτό ακριβώς δείχνει ότι δεν έχετε φτάσει στο στάδιο να γίνετε η προσφορά.

Προσεύχεστε, προσεύχεστε γιατί είναι μια σημαντική βοήθεια, που θα μπορέσει να σας οδηγήσει στη μετατροπή της υπόστασής σας σε προσφορά. Γιατί όταν στην προσευχή σας αρχίζετε να νιώθετε ότι επεκτείνεστε, όταν στην προσευχή σας αρχίζετε να νιώθετε ότι καλύπτετε ένα μέρος της ανθρωπότητας, ένα σύνολο ανθρώπων, με Αγάπη, με Φως, όταν στην προσευχή σας αρχίζετε να νιώθετε ότι δεν είστε ατομικότητα, αλλά ένα με τους γύρω σας, ένα με το Θεό, τότε πραγματικά συνειδητοποιείτε ότι πρέπει να γίνετε προσφορά, τότε μόνο αρχίζετε να καταλαβαίνετε, ότι κάθε ανθρώπινο στοιχείο πρέπει να εξαλειφθεί και να πάψει να υπάρχει. Ότι κάθε ανθρώπινο στοιχείο εξακολουθεί να διαχωρίζει, εξακολουθεί να θέτει εμπόδια σε σας, για την πορεία σας, εξακολουθεί να σας απομακρύνει από τον εαυτό σας, που είναι κάθε άνθρωπος, εξακολουθεί να μη σας αφήνει να εισχωρήσετε στον Εαυτό του Θεού, που περιλαμβάνει τα πάντα. Σας διατηρεί την πλάνη σας ότι είστε κάτι ξεχωριστό, ενώ είστε κομμάτι από τον Εαυτό του Θεού κι ανήκετε στο Θεό και πρέπει να εισχωρήσετε στο Θεό, όπως κάθε άνθρωπος.

Αφήστε την υπόστασή σας ελεύθερη, όταν προσεύχεστε, ζητήστε να σας δοθεί Δύναμη, να σας δοθεί παροχή Φωτός, να σας δοθεί παροχή Αγάπης, για να σπάσετε τα φράγματα της ύλης, να σπάσετε τα φράγματα του «εγώ» σας, τα φράγματα της ανθρώπινης υπόστασης, που είναι πολύ γερά, γιατί αιώνες τώρα τα χτίζετε, αιώνες τώρα τα οικοδομείτε, τα ενισχύετε, τα περιτειχίζετε και τα προφυλάσσετε ώστε να μην πέσουν, να μη ραγίσουν. Τώρα βίαια, απότομα, πρέπει να τα ραγίσετε, κι όχι μόνο να τα ραγίσετε, να τα καταθρυμματίσετε, γιατί είναι ανάγκη. Η εποχή, τα δύο χιλιάδες χρόνια από την έλευση του Κυρίου, που είχαν δοθεί στην ανθρωπότητα για να ραγίσει τα τείχη, πέρασε. Και αντί ο άνθρωπος να τα ραγίσει σταδιακά και ομαλά, συνεχώς τα

έχτιζε. Τώρα δεν έχει πια καιρό, πρέπει βίαια να τα σπάσει, για να μπορέσει να φτάσει στο σημείο που η εποχή τον καλεί, να φτάσει στο σημείο να δεχτεί Φως, να εκδηλώσει Φως, να γίνει Εστία Φωτός ο ίδιος.

Να πάψει να λέει «εγώ» και να εννοεί αυτή την περιορισμένη υπόσταση, που περικλείεται μέσα σ' ένα σάρκινο φορέα, αλλά να εννοεί την Υπόσταση, που με τη λέξη «Εγώ» δύναται να διαστέλλεται και να καλύπτει το Σύμπαν ολόκληρο, όχι μόνο τη γη. Να λέει «Εγώ» και να εισχωρεί άμεσα στο Θεό και να εκδηλώνει άμεσα το Θεό, γιατί μόνον Ένα Εγώ υπάρχει, το Εγώ του Θεού, που είναι Αγάπη και που δεν καταπιέζει, αλλά ελεύθερα αφήνει τις Πνευματικές υποστάσεις να εξελιχθούν, βοηθώντας τες συνεχώς, ελεώντας τες συνεχώς, για να μπορέσουν να βρουν το δρόμο τους, για να μπορέσουν να δουν την Πηγή τους και να μπορέσουν να πάψουν ν' αρνούνται με παιδική αφέλεια το μόνο προορισμό τους, το μόνο τέρμα, που θα μπορέσει να τους φέρει γαλήνη, ευτυχία, ολοκλήρωση.

Προσεύχεστε, Αδελφοί, για να κάνετε σιγά σιγά με τη συνεχή προσευχή σας τα βήματα, που θα σας οδηγήσουν σε υψηλά πεδία, που θα σας βοηθήσουν ν' ανεβείτε τα σκαλοπάτια της προσευχής και ν' αποκομίσετε από κάθε σκαλοπάτι την ανάλογη εμπειρία, την ανάλογη Πνευματική γνώση, που θα σας οδηγήσει στο επόμενο, για να μπορέσετε να είστε ενσυνείδητοι, να μην άγεστε και φέρεστε από κάθε φύσημα του αέρα, να μην άγεστε και φέρεστε από κάθε γνώμη που ακούτε, αλλά εσείς να έχετε μέσα σας τον οδηγό, να έχετε μέσα σας την πυξίδα, που θα σας κατευθύνει, που θα σας μιλά.

Προσεύχεστε, γιατί χωρίς την προσευχή δίνετε δικαίωμα στην άρνηση να εισχωρήσει μέσα σας, αφήνεστε ακάλυπτοι στην αρνητική ενέργεια, που υπάρχει γύρω σας και που θέλει να σας καθηλώσει. Έλκετε το σκοτάδι, χωρίς την προσευχή, δεν έλκετε το Φως, και αντί να ξεκλειδώνετε, όπως είναι ο προορισμός σας, συνεχώς πόρτες που θα σας οδηγούν και θα σας αποκαλύπτουν Μυστήρια και Νόμους, θέτετε περισσότερες κλειδαριές και δυσκολεύετε το δρόμο σας με την ίδια σας τη θέληση, με την ίδια σας την αδιαφορία. Μη φοβάστε να αποτείνεστε στο Θεό για καθετί, όσο ασήμαντο και αν σας φαίνεται αυτό, γιατί καθετί, όσο ασήμαντο και να είναι, πρέπει να αναχθεί, πρέπει να φτάσει στο σημείο να γίνει ένα με το Θείο, και η προσευχή σας θα σας βοηθήσει να το αναγάγετε. Η προσευχή και η προσπάθειά σας. Η προσευχή θα σας δώσει δύναμη, θα σας δώσει Αγάπη, θα σας δώσει Φως, και η προσπάθειά σας θα ενεργοποιήσει όλα αυτά που λαμβάνετε, για να αναχθείτε, για να εξελιχθείτε, για να προχωρήσετε.

Μην περιορίζετε την προσευχή σας, εκτείνετέ την συνεχώς, καλύπτετε μ’ αυτήν κάθε θέμα, καθετί που μπορεί να περάσει σαν σκέψη, για να μπορέσει κάποτε η προσευχή σας να λάβει τέτοια έκταση, ώστε να μπορεί να καλύψει το Σύμπαν ολόκληρο. Γιατί εκεί πρέπει να φτάσει. Μην αμελείτε, μη νομίζετε ότι μία προσπάθεια που κάνατε αρκεί, και κάνετε άλλη ύστερα από δέκα μέρες.

Κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή, πρέπει να γίνεται η προσπάθεια, γιατί πρέπει να φτάσετε στο σημείο, που κάθε σκέψη σας, κάθε πράξη σας, κάθε λόγος σας να είναι προσευχή. Η προσευχή σας πρέπει ν’ αποκτήσει τέτοια δύναμη, ώστε όχι μόνο να ενεργείται με το άκουσμα του λόγου, αλλά με τη δύναμη της σκέψης και μόνο, άμεσα, να κάνετε ενέργειες, γιατί καλείστε να ταυτιστείτε και να εναρμονιστείτε με το Θείο Νου. Και τι άλλο σημαίνει ταύτιση με το Θείο Νου, παρά Θεία δύναμη;

Προσπαθήστε να κατανοήσετε σε όλη του την έκταση το θέμα, το απέραντο αυτό θέμα, που είναι αδύνατον να ειπωθεί σε λίγη ώρα, που είναι αδύνατον να εκφραστεί με λόγους, αλλά που μόνο μπορείτε να το νιώσετε μέσα σας, να το αισθανθείτε σαν δόνηση εσωτερική, σαν κραδασμό που πηγάζει από τα βάθη του «είναι» σας και σας επιβεβαιώνει για την αλήθεια.

Προσπαθήστε καθημερινά να συντονίζετε την προσευχή σας με υψηλότερα πεδία, και αυτό μπορεί να γίνει, μόνο αν όλη η ζωή σας καθημερινά διακατέχεται από σκέψεις, που έλκονται από υψηλότερα πεδία, από Αγάπη υψηλότερης ποιότητας, από πράξεις, που πλησιάζουν και προσεγγίζουν την εκδήλωση του Θείου. Ας είναι η κάθε μέρα σας μια σύγκριση των σκέψεων, των πράξεων, των εκδηλώσεών σας με τη Ζωή του Θεανθρώπου Ιησού. Ας είναι κάθε βράδυ ένας απολογισμός τού τι κάνατε, μια αναθεώρηση, μια νέα αρχή για κάτι καλύτερο, υψηλότερο, σωστότερο, εναρμονισμένο με το Θείο περισσότερο.

Οι καιροί απαιτούν συνεχή προσπάθεια, έντονη, χωρίς χρονοτριβές, χωρίς καθυστερήσεις, οι καιροί απαιτούν από μόνοι σας καθημερινά να κάνετε έλεγχο στο «είναι» σας και να καθαρίζετε και να πετάτε ό,τι δεν μπορεί να ταυτιστεί με το Θείο. Μην περιμένετε ο Θεός να σας υποδείξει, γιατί όταν ο Θεός υποδεικνύει, σημαίνει ότι υπάρχει κάποια καθυστέρηση.

Κι αυτό δεν είναι υπέρ σας, αλλά προλαβαίνετε από πριν την υπόδειξη, προλαβαίνετε τη νουθεσία,

ώστε να γίνεστε καθημερινά αντάξιοι της Χάρης, αντάξιοι του Ελέους, αντάξιοι της Θείας δωρεάς να φέρετε μέσα σας Θείο Λόγο και να ενωθείτε μαζί Του, σε μια πλήρη ταύτιση, και να ενωθείτε, οδηγούμενοι από Αυτόν, με τον Πατέρα.

Μη βραδυπορείτε, αφήστε ελεύθερο το πνεύμα σας να συναισθανθεί τη μεγάλη δωρεά, και τότε σίγουρα, αυθόρμητα, θα ελέγχεστε καθημερινά, κάθε στιγμή, κάθε δευτερόλεπτο, γιατί θα έχετε συναισθανθεί, ότι ο Θεός σάς καλεί, θα έχετε συναισθανθεί ότι Θεοί πρέπει να γίνετε.